

באור ליום כ"ח ניסן, שנת תנש"א, נשא הרבי מליובוויטש שיחה מיוחדת בסגנונה ובתוכנה אודות המאמצים להבאת הגאולה ועיקר דבריו שם: "מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחר שכל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל... הדבר היחידי שיכולני לעשות – למסור העניין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם – ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון – להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש. ויהי רצון שסוף כל סוף יימצאו עשרה אנשים מישראל ש'יתעקשו' שהם מוכרחים לפעול אצל הקב"ה... להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש... ויהי רצון שיימצא מכם אחד, שנים, שלושה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והא העיקר – שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב".

יומיים בלבד לאחר שיחה זו, בשיחת שבת פרשת שמיני, כ"ט בניסן, ביאר הרבי שכוונתו בדבריו אודות הבאת המשיח, היא למשמעות הפשוטה של הדברים, ללימוד התורה וקיום המצוות: "ובפשטות: כל יהודי... יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש... ובמה מתבטאת עבודה זו – זהו גם כן בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה – נגלה דתורה ופנימיות התורה, ובקיום המצוות בהידור... וכל זה מתוך צפייה ותשוקה חזקה לגאולה – 'אחכה לו בכל יום שיבוא'".

עליכן לשטן בע"פ את המשפט:

"לימוד ענייני גאולה ומשיח היא הדרך הישרה,

הקלה והמהירה יותר לביאת משיח"

(הרבי מליובוויטש)